

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ευχαριστίες	13
Εισαγωγή	15

Α΄ ΜΕΡΟΣ

Η ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ-ΔΙΚΑΙΙΚΗ ΚΑΙ Η ΝΟΜΙΚΗ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗΣ

1η Ενότητα: Η θεωρητική-δικαιική γενεαλογία της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης	25
I. Η προσέγγιση του δικαίου υπό έμφυλη οπτική	25
Το άφυλο υποκείμενο της φιλελεύθερης θεωρίας του δικαίου	26
Θεωρητικές κατευθύνσεις της φεμινιστικής θεωρίας του δικαίου	31
Μεθοδολογικές κατευθύνσεις της φεμινιστικής θεωρίας του δικαίου	40
II. Η ανάλυση της βίας κατά γυναικών στο πλαίσιο της φεμινιστικής θεωρίας του δικαίου	49
Η πολιτικοποίηση ενός θεωρούμενου ως «ιδιωτικού» συμβάντος	49
Η προβληματοποίηση του διπλού δημόσιας/ιδιωτικής σφαίρας	54

III. Εισάγοντας την έμφυλη διάσταση στο Διεθνές Δίκαιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων	63
Σημεία κριτικού αναστοχασμού επί του υποκειμένου των ανθρωπίνων δικαιωμάτων	63
Ένα νέο παράδειγμα ανθρωπίνων δικαιωμάτων: τα «Γυναικεία Ανθρώπινα Δικαιώματα»	71
2η Ενότητα: Η νομική γενεαλογία της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης	81
I. Ένα πρώιμο σημαντικό βήμα	83
Η Σύμβαση CEDAW	83
Ο φεμινιστικός αναστοχασμός	85
Η Γενική Σύσταση υπ' αριθμόν 19 της Επιτροπής CEDAW	88
II. Η εποχή της αναγνώρισης της βίας κατά γυναικών ως μορφής παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων	93
Η Παγκόσμια Διάσκεψη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα στη Βιέννη (1993)	93
Η Διακήρυξη για την Εξάλειψη της Βίας κατά Γυναικών (DEVAW, 1993)	98
Ο ορισμός από τον ΟΗΕ Ειδικού/ής Εισηγητή/γήςτριας για τη Βία κατά Γυναικών (1994)	100
Η Διακήρυξη και Πλατφόρμα Δράσης του Πεκίνου (1995)	103
III. Οι εξελίξεις στο δικαιοδοτικό επίπεδο	109
Η αναγνώριση της βίας κατά γυναικών σε καιρό πολέμου ως διεθνούς εγκλήματος	109
Η νομολογία του ΕΔΔΑ	113

IV. Προϋφιστάμενες περιφερειακές Συμβάσεις	121
Η Διαμερικανική Σύμβαση του Belém do Pará (1994) ...	121
Το Πρωτόκολλο Maruto (2003)	125

Β΄ ΜΕΡΟΣ
 Η ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗΣ:
 ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Εισαγωγικά στοιχεία για τη Σύμβαση	133
1η Ενότητα: Θεωρητικά-δικαιικά θεμέλια της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης	137
I. Οι κανονιστικές αφηρητές: το πλαίσιο εννοιολόγησης της βίας κατά γυναικών	137
Οι δομικές σχέσεις έμφυλης ανισότητας: η πολιτική ανάγνωση της βίας κατά γυναικών	137
Η βία κατά γυναικών ως παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών και ως μορφή διάκρισης εναντίον των γυναικών	142
Το αιτούμενο της ουσιαστικής έμφυλης ισότητας	147
II. Βασικές εννοιολογήσεις	151
Η πολύμορφη εννοιολόγηση της βίας κατά γυναικών στον δημόσιο και τον ιδιωτικό χώρο	151
Το κοινωνικό φύλο	168
Η θυματοκεντρική προσέγγιση	173
III. Ένα ολιστικό πλαίσιο	185
Η αρχή της δέουσας επιμέλειας	185

Το δίκαιο ως όχημα για την κοινωνική και πολιτισμική αλλαγή	192
2η Ενότητα: Το ρυθμιστικό νομικό πλαίσιο της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης	199
I. Πρόληψη	201
Η γενική υποχρέωση εξάλειψης των έμφυλων στερεοτύπων και του σεξισμού	201
Η εξειδίκευση των μέτρων πρόληψης	209
II. Προστασία των θυμάτων	221
Γενικές υποχρεώσεις	221
Ενημέρωση και υποστηρικτικές υπηρεσίες	224
Περιοριστικά μέτρα και δικαιώματα των παιδιών	229
Προστασία των γυναικών προσφύγων-θυμάτων βίας ..	232
III. Δίωξη	243
Το νομικό πλαίσιο	243
Δικαιώματα των θυμάτων	250
IV. Υλοποίηση πολιτικών και μηχανισμός παρακολούθησης	255
Χάραξη ολοκληρωμένων Πολιτικών	255
Συλλογή δεδομένων	258
Μηχανισμός παρακολούθησης	260
Συμπεράσματα: Η σημασία της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης	267
I. Η θεωρητική-δικαιική σημασία	267

Η δικαιοκή κατάφαση στο συλλογικό υποκείμενο «γυναίκες»	267
Ο ιδιωτικός χώρος ως μείζων άξονας του πεδίου εφαρμογής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων	271
Η ουσιαστική έμφυλη ισότητα ως θεμέλιο της σύγχρονης δημοκρατίας	273
Τα ανθρωπίνια δικαιώματα ως δικαιοκή σύστημα υπό εξέλιξη	275
II. Η νομική σημασία	279
Οι γυναίκες ως φορείς δικαιωμάτων ενάντια στη βία ..	279
Νομικά δεσμευτικές κρατικές υποχρεώσεις	282
Ένα νομικό ορόσημο για τα ανθρωπίνια δικαιώματα των γυναικών	284
Βιβλιογραφία	291